

4^η ΣΥΝΕΔΡΙΑ

Κεντρικοί ομιλητές : «Οι Προσφυγογέννητοι»

Η Ευγενία και η Φατμά

Καλημέρα σε όλους τους Προσφυγογέννητους. Είμαι η Ευγενία και θα σας πω την ιστορία μου μαζί με την καρδιακή παιδική μου φίλη, τη Φατμά. Εμείς είχαμε την ίδια πατρίδα, τη Σμύρνη και μέναμε στην ίδια γειτονιά. Η Μικρασιατική Καταστροφή μπορεί να μας χώρισε όμως η φιλία μας δεν ξεριζώθηκε. Δώσαμε την υπόσχεση πως ότι και να γίνει θα ξανασυναντηθούμε στα μέρη που παίζαμε παιδιά. Όσο μακριά κι αν μας οδήγησαν τα γεγονότα, τόσο δυνάμωσαν τη φιλία μας που ακόμα και οι εγγονές μας έγιναν αχώριστες φίλες για πάντα.

Η Βαγγελίτσα και η Ρασμίγια

Καλοί μου Προσφυγογέννητοι...Με λένε Βαγγελίτσα και η δική μου ζωή ήταν όλο περιπέτειες. Κατάγομαι από τη Σάμο το νησί του Πυθαγόρα όμως δεν τα πάω και πολύ καλά με τα μαθηματικά και τη γεωμετρία. Ήμουν άτυχη γιατί αναγκάστηκα μαζί με την οικογένεια μου να φύγω από το νησί. Πήραμε το δρόμο της προσφυγιάς και βρήκαμε καταφύγιο στην Παλαιστίνη. Εκεί βρήκαμε στέγη σ' ένα στρατόπεδο στην έρημο κοντά στη Γάζα. Στην αρχή δεν μου άρεσε καθόλου, μέχρι που γνώρισα τη Ρασμίγια, την καινούρια μου φιλενάδα που ήρθαμε σήμερα εδώ για να σας βρούμε! Το σπίτι της μου θύμιζε το σπίτι και το περιβάλλον στο νησί μου. Γίναμε φίλες και η ζωή ήταν καλύτερη από τότε, ακόμη και αν οι διωγμοί δεν σταμάτησαν και οι πόλεμοι δεν έπαψαν.

Ο Γκασμέντ

Γεια σας Προσφυγογέννητοι όλου του κόσμου! Εγώ είμαι από την Αλβανία και με λένε Γκασμέντ. Ήρθα στην Ελλάδα για μία καλύτερη τύχη μαζί με την οικογένειά μου. Όλα ήταν δύσκολα στην αρχή. Είχα, όμως τη φλογέρα που μου είχε χαρίσει ο παππούς μου και με βοηθούσε να ξεχνάω τα προβλήματά μου. Αργότερα έκανα φίλους και η ζωή μου έγινε καλύτερη.

Η παπαρούνα (στον κόσμο των μαργαριτών)

Καλημερίζω τους Σύνεδρους...όπως βλέπετε είμαι μία κόκκινη παπαρούνα... δεν έχω ξαναμιλήσει μπροστά σε κοινό γι' αυτό έχω κοκκινίσει περισσότερο τώρα! Έτυχε να γεννηθώ σ' ένα λιβάδι που κατοικούσαν μαργαρίτες. Εγώ ήμουν κατακόκκινη και εκείνες κατάσπρες. Στην αρχή καμία μαργαρίτα δε με ήθελε, γιατί όπως έλεγαν ήμουν διαφορετική. Οι πιο σοφές όμως μαργαρίτες, το ξανασκέφτηκαν και όλες μαζί το συζήτησαν κι έτσι κατάλαβαν πως κι εγώ, όπως κι εκείνες, είμαι ένα λουλούδι. Σ' όλα μας αρέσει ο ήλιος και το νερό. Και έτσι ζήσαμε ευτυχισμένες στο χαρούμενο λιβάδι.

Η Χριστίνα (από το Παρίσι)

Καλημέρα κι από εμένα... Το όνομά μου είναι Χριστίνα. Η ιστορία μου ξεκίνησε όταν στην Ελλάδα ξέσπασε ο Εμφύλιος Πόλεμος κι αναγκάστηκα να φύγω και να πάω στο Παρίσι. Ήμουν είκοσι χρονών. Εκεί προσπάθησα να μάθω τη γλώσσα και να επιβιώσω. Νοσταλγούσα την πατρίδα μου και τους φίλους μου, όμως σιγά-σιγά έκανα νέους φίλους και φίλες που άλλαζαν τη ζωή μου. Δεν απογοητεύτηκα στιγμή και πίστεψα βαθιά μέσα μου πως θα τα καταφέρω και τα κατάφερα!

Η μαύρη γάτα

Νιάου και χαίρεται! Θα έλεγα αγαπητοί Σύνεδροι πως ήμουν η τελευταία μαύρη γάτα, στο μακρινό νησί της μυστικής αδελφότητας των προληπτικών. Αυτοί εξόντωσαν τ' αδέρφια μου. Πίστευαν πως οι μαύρες γάτες φέρνουν γρουσουζιά. Όταν όμως εμφανίστηκαν οι γκριζοί ποντικοί, οι κάτοικοι του νησιού δεν είχαν κανένα όπλο για να τους καταπολεμήσουν! Ούτε γάτες, ούτε φάκες. Τη δύσκολη στιγμή, τα κατάφερα και με 75 άλλες γάτες κνηγήσαμε όλα τα ποντίκια. Έτσι οι κάτοικοι άλλαξαν και είδαν τις δικές μας δυνάμεις και τη δική μας χρησιμότητα. Μετά από αυτό το περιστατικό αρχίσαμε να συνυπάρχουμε αρμονικά.

Ο Κύπριος (του Μανχάτταν)

Καλησπέραν κουμπάροιν ίντα μου κάμνετε..? Είμαι ο Πανίκος και κατάγομαι από την Κύπρο. Όταν έμεινα ορφανός και έγινα εγώ ο προστάτης της οικογένειάς μου, αποφάσισα να δουλέψω στα καράβια. Όταν σ' ένα ταξίδι φτάσαμε στη Νέαν Υόρκη, μαζί μ' έναν φίλον μου το σκάσαμε κρυφά και αποφασίσαμε να μείνουμε εκεί. Η ζωή ήταν πολύ δύσκολη και καμιάν σχέση δεν είχε με τις αφηγήσεις των θαλασσινών του τόπου μου που μίλαγαν για την ονειρεμένη ζωήν εκεί. Όμως, τελικά όπως και όλοι οι Προσφυγογέννητοιν τα καταφέραμε.

Ο Στέφανος (με τα ξέδετα κορδόνια)

Γεια σας, με λένε Στέφανο. Είναι κοντούλης και φοράω γυαλιά. Μου αρέσουν τα βιβλία αλλά μισώ τη γυμναστική και το ποδόσφαιρο. Ο διπλανός μου, ο Αλέξανδρος, με φωνάζει σπασίκλα και γυαλάκια. Μια μέρα ήρθε στην τάξη μας η Λαρίσα, ένα κορίτσι από τη Ρωσία και για το χατίρι της τσακώθηκα με τον Αλέξανδρο. Αν και η Λαρίσα τελικά έφυγε, ο Αλέξανδρος κατάλαβε πόσο άσχημο είναι να κοροϊδεύει τους άλλους.

Ο μαύρος κότσυφας και ο άσπρος γλάρος

Γεια σας κι από εμένα, με λένε Ιάκωβο και είμαι ένα μαύρος κότσυφας. Αποφάσισα να κάνω τον γύρω του κόσμου και στο ταξίδι μου γνώρισα το φίλο μου τον Τζίμη τον άσπρο γλάρο. Πετάξαμε μαζί για να έρθουμε σήμερα εδώ... Η ιστορία μας ξεκίνησε όταν μου είπε να πάω στο χωριό του. Εκεί όμως κανένας δεν με ήθελε αλλά δεν με πείραζε πολύ γιατί είχα τον Τζίμη. Του έμαθα πώς να διαβάξει τα

βιβλία και σιγά-σιγά θέλησαν και οι άλλοι γλάροι να μάθουν να διαβάζουν. Έτσι χωρίς να το καταλάβω έγινα δάσκαλος στο χωριό. Σήμερα, όλοι με αγαπούν και με σέβονται.

Πρόεδρος : Αγαπητοί Σύεδροι, βλέπουμε ότι και στην περίπτωση των Προσφυγέννητων που έχασαν την πατρίδα και τους φίλους τους, η ελπίδα για μία καλύτερη ζωή και η ανάγκη να κάνουν νέους φίλους, βοήθησαν στο να τα καταφέρουν! Και να θυμάστε πως δεν είναι πάντα εχθροί εκείνοι που ως τέτοιους μας τους παρουσιάζουν! Παρακαλώ κ. Θούλη αυτό να υπογραμμιστεί στα πρακτικά.

Γραμματέας : Όπως επιθυμείτε κ. Πίνα... Σας ενημερώνω ότι θα ακολουθήσει διάλειμμα και θα προσφερθεί χυμός αϊράνι και εκμέκ κανταΐφι, από τις χαμένες πατρίδες.